

prima instanță, jud.: A. Danilov

dosarul nr. 2ra-2985/2015

instanța de apel, jud.: I. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarate de către Vasile Timošin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Timošin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii în termen rezonabil și repararea de către stat a prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Vasile Timošin și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 martie 2015

c o n s t a t ă

La 04 decembrie 2014 Vasile Timošin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii în termen rezonabil și repararea de către stat a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, are calitatea de membru al Cooperativei de Construcție a Garajelor- 13/1 (în continuare CCG nr. 13/1).

La 28 mai 2009 s-a adresat în Judecătoria Botanica, mun. Chișinău cu cererea de chemare în judecată către CCG nr. 13/1 privind anularea hotărârilor adunării generale și a cîrmuirii cooperativei, încasarea sumelor și cheltuielile de judecată.

Susține că, în urma examinării pricinii în fond, prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 mai 2010 acțiunea a fost admis și s-a dispus anularea proceselor verbale nr. 1 din 23 aprilie 2005 a Adunării Generale al membrilor CCG nr. 13/1 și procesele verbale al ședințelor cîrmuirii CCG nr. 13/1 din 18 august 2005, 19 aprilie 2006, 28 aprilie 2007, 20 iunie 2007, 20 octombrie 2007 și 15 noiembrie 2008.

La 30 iunie 2010 s-a adresat instanței cu o cerere privind emiterea unei hotărâri suplimentare privind încasarea cheltuielilor de judecată, care prin încheierea din 06 septembrie 2010 a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2011, au fost admise apelurile declarate de Vasile Timoșin și CCG nr. 13/1, iar cauza a fost remisă la rejudecare în prima instanță.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14 mai 2012 acțiunea a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2012 a fost admis apelul lui Vasile Timoșin și s-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 14 mai 2012, cu restituirea pricinii spre rejudecare în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 septembrie 2013 cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2014, apelul declarat de CCG nr. 13/1 a fost admis și s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 septembrie 2013, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 iunie 2014 recursul a fost considerat inadmisibil.

La 09 iunie 2014 i-a fost expediată încheierea nominalizată prin intermediul oficiului poștal care a fost recepționată la 12 iunie 2014.

Afirmă reclamantul că, la 18 iunie 2014 s-a adresat instanței de fond cu o cerere privind eliberarea titlului executoriu, iar la 24 iunie 2014 Judecătoria Botanica, mun. Chișinău i-a eliberat titlul executoriu, prin care s-a încasat de la CCG nr.13/1 în beneficiul său suma de 2 453 lei.

Ulterior, la 26 iunie 2014 s-a adresat cu o cerere către CCG nr. 13/1 privind executarea titlului executoriu și la 30 iulie 2014, pârîtul și-a onorat obligațiunile și a executat hotărârea judecătorească.

Astfel, susține reclamantul că, durata examinării cauzei constituie 5 ani și consideră că i s-a încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

Solicită Vasile Timoșin, admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului la examinarea pricinii în termen rezonabil și repararea de către stat a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 martie 2015 acțiunea a fost respinsă.

La 30 martie 2015, Vasile Timoșin a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 martie 2015, iar la 31 martie 2015 a depus apel suplimentar, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din s-a respins apelul declarat de Vasile Timoșin și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 martie 2015.

La 19 noiembrie 2015, Vasile Timoșin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii

În motivarea recursului a menționat că, consideră decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe ca fiind neîntemeiate și pasibile de a fi casate, în cazul în care instanțele de judecată nu au examinat multiaspectual probele prezentate la

materialele cauzei, și nu au reținut încălcările admise de instanțele de judecată, iar ca rezultat au emis hotărâri neîntemeiate.

Menționează recurentul că, concluziile indicate în decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, contravin materialelor cauzei, care denotă contrariul

Examinând temeiurile recursului declarat de către Vasile Timošin în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vasile Timošin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurent a faptului că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural la judecarea pricinii este pur declarativă, doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vasile Timoșin ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Vasile Timoșin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat